

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

2 päivänä huhtikuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Immateriaalioikeus – Tekijänoikeus ja lähioikeudet – Direktiivi 2001/29/EY – 3 artiklan 1 kohta – Direktiivi 2006/115/EY – 8 artiklan 2 kohta – Yleisölle välittämisen käsite – Autovuokraamo, jonka kaikkien autojen vakiovarusteisiin kuuluu radio

Asiassa C-753/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Högsta domstolen (korkein oikeus, Ruotsi) on esittänyt 15.11.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 30.11.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) ja

Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

vastaa

Fleetmanager Sweden AB ja

Nordisk Biluthyrning AB,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (esittelevä tuomari) ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.11.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka ovat esittäneet

- Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) ja Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI), edustajinaan P. Sande ja D. Eklöf, advokater,
- Fleetmanager Sweden AB, edustajinaan S. Hallbäck, S. Wendén, J. Åberg ja U. Dahlberg, advokater,
- Nordisk Biluthyrning AB, edustajinaan J. Åberg, C. Nothnagel ja M. Bruder, advokater,
- Euroopan komissio, asiamiehinään K. Simonsson, J. Samnadda, E. Ljung Rasmussen ja G. Tolstoy,

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

kuultuaan julkisasiamiehen 15.1.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10) 3 artiklan 1 kohdan ja vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY (EUVL 2006, L 376, s. 28) 8 artiklan 2 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty kahdessa asiassa, joista ensimmäisessä vastakkain ovat Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) (säveltäjien ja heidän kustantamoidensa tekijänoikeudellinen yhteisvalvontajärjestö Ruotsissa) ja Fleetmanager Sweden AB (jäljempänä Fleetmanager) ja toisessa Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för (SAMI) (esittävien taiteilijoiden lähioikeuksien yhteisvalvontajärjestö Ruotsissa) ja Nordisk Biluthyrning AB (jäljempänä NB) ja joissa on kyse radiovastaanottimilla varustettujen autojen vuokrauksen luokittelusta tekijänoikeuden näkökulmasta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

- 3 Maailman henkisen omaisuuden järjestö (WIPO) hyväksyi Genevessä 20.12.1996 WIPO:n tekijänoikeussopimuksen (jäljempänä tekijänoikeussopimus), joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 16.3.2000 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/278/EY (EYVL 2000, L 89, s. 6) ja joka tuli voimaan Euroopan unionin osalta 14.3.2010 (EUVL 2010, L 32, s. 1).
- 4 Tekijänoikeussopimuksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Oikeus yleisölle välittämiseen”, määrätään seuraavaa:

”Kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijöillä on, tämän kuitenkin rajoittamatta Bernin yleissopimuksen 11 artiklan 1 kappaleen (ii) kohdan, 11bis artiklan 1 kappaleen (i) ja (ii) kohdan, 11ter artiklan 1 kappaleen (ii) kohdan, 14 artiklan 1 kappaleen (ii) kohdan sekä 14bis artiklan 1 kappaleen soveltamista, yksinoikeus sallia teostensa mikä tahansa välittäminen yleisölle johtimitse tai ilman johdinta, mukaan lukien teostensa saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada nämä teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.”
- 5 Diplomaattikokous antoi 20.12.1996 tekijänoikeussopimusta koskevia julkilausumia.
- 6 Mainitun sopimuksen 8 artiklaa koskeva julkilausuma on sanamuodoltaan seuraava:

”On selvää, ettei pelkkien välittämisen mahdollistavien tai aikaansaavien fyysisten apuvälineiden toimittaminen itsessään merkitse tässä sopimuksessa tai Bernin yleissopimuksessa tarkoitettua välittämistä. – –”

Unionin oikeus

Direktiivi 2001/29

- 7 Direktiivin 2001/29 27 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Pelkkä aineiston välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden tarjoaminen ei ole tässä direktiivissä tarkoitettua välittämistä.”

- 8 Tämän direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Oikeus välittää yleisölle teoksia ja oikeus saattaa muu aineisto yleisön saataviin”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.

--

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainitut oikeudet eivät sammu tässä artiklassa säädetyllä tavalla tapahtuvan yleisölle välittämisen tai yleisön saataviin saattamisen yhteydessä.”

Direktiivi 2006/115

- 9 Direktiivin 2006/115 8 artiklan, jonka otsikko on ”Yleisradiointi ja välittäminen yleisölle”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä oikeudesta, jolla voidaan varmistaa, että käyttäjä maksaa kohtuullisen kertakorvauksen, jos kaupallisessa tarkoituksessa julkaistua äänitettä tai sen kopiota käytetään vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin tai mihin tahansa välittämiseen yleisölle, ja varmistaa, että tämä korvaus jaetaan asianomaisten esittäjien ja äänitteiden tuottajien kesken. Esittäjien ja äänitteiden tuottajien välisen sopimuksen puuttuessa jäsenvaltiot voivat määrätä ehdot tämän korvauksen jakamiselle näiden kesken.”

Ruotsin oikeus

- 10 Direktiivi 2001/29 saatettiin osaksi Ruotsin oikeusjärjestystä tekijänoikeuslailla (1960:279) (upphovrättslagen (1960:279), jäljempänä vuoden 1960 laki). Sen 2 §:ssä säädetään tekijän yksinoikeudesta valmistaa kappaleita teoksestaan ja saattaa teos yleisön saataviin ”välittämällä” se yleisölle (3 momentin 1 kohta) tai esittämällä se julkisesti (3 momentin 2 kohta).
- 11 Vuoden 1960 lain 45 ja 46 §:ssä säädetään tekijänoikeuden lähioikeuksista esittävien taiteilijoiden sekä ääni- ja kuvataallenteiden valmistajien osalta.
- 12 Kyseisen lain 47 §:n, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 2006/115 8 artiklan 2 kohta, mukaan äänitallenteita saa käyttää julkisen esittämisen tai yleisölle välittämisen yhteydessä, paitsi silloin, kun välittäminen yleisölle tapahtuu siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada äänitallenteet saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana. Tällaisen käytön yhteydessä valmistajalla ja esittäjillä taiteilijoilla, joiden esiintymiset ovat äänitteellä, on oikeus kohtuulliseen korvaukseen.

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

- 13 Fleetmanager ja NB ovat Ruotsiin sijoittautuneita autonvuokrausyhtiöitä. Ne tarjoavat suoraan tai välittäjien kautta radiovastaanottimella varustettuja autoja vuokralle enintään 29 päiväksi eli ajaksi, jota pidetään kansallisen lainsäädännön nojalla lyhytaikaisena vuokratyönä.
- 14 Stimin ja Fleetmanagerin välisessä riita-asiassa ensimmäisessä oikeusasteessa Stim vaati, että kyseinen yhtiö määrätään maksamaan Stimille 369 450 Ruotsin kruunua (SEK) (n. 34 500 euroa) korkoineen tekijänoikeuden loukkaamisesta. Stim väitti, että Fleetmanager oli tarjoamalla kolmansien, eli autovuokrausyhtiöiden, käytettäväksi radiovastaanottimella varustettuja autoja lyhytaikaiseen vuokratyöhön yksityisasiakkaille myötävaikuttanut tekijänoikeuden loukkaamisiin, joihin nämä yhtiöt olivat syyllistyneet saattamalla musiikkiteoksia yleisön saataviin ilman sitä koskevaa lupaa.
- 15 Alioikeus katsoi, että radiovastaanottimella varustettujen autojen antaminen vuokralle merkitsi vuoden 1960 laissa tarkoitettua musikaalisten teosten välittämistä yleisölle ja että korvauksen maksaminen näiden teosten tekijöille oli perusteltua. Se kuitenkin totesi myös, ettei Fleetmanager ollut myötävaikuttanut tekijänoikeuksien loukkaukseen, joten Stimin kanne hylättiin. Tuomio pysytettiin ylioikeudessa. Stim on valittanut tästä tuomiosta Högsta domstoleniin (korkein oikeus, Ruotsi).
- 16 SAMI:n ja NB:n välisessä riita-asiassa NB nosti kanteen Patent- och marknadsdomstolenissa (patentti- ja markkinatuomioistuimien, Ruotsi) ja vaati, että tämä vahvistaa, ettei yhtiö ole velvollinen suorittamaan SAMI:lle korvausta äänitallenteiden käyttämisestä ajanjaksolla 1.1.2015–31.12.2016 sen perusteella, että yhtiön yksityishenkilöille ja elinkeinonharjoittajille vuokraamat autot on varustettu radiovastaanottimella ja CD-soittimella.
- 17 Mainittu tuomioistuin katsoi, että vuoden 1960 lakia on sovellettava direktiivin 2001/29 mukaisesti ja että direktiivin 2006/115 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua äänitteiden käyttö vastaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämistä. Lisäksi se totesi, että tarjoamalla radiovastaanottimia käyttöön vuokra-autoissa NB saattoi äänitallenteet näiden autojen käyttäjien kuultaviksi ja että näin ollen kyse oli tällaisesta välittämisestä. Kyseinen tuomioistuin myös katsoi, että muutkin kriteerit, joiden perusteella välittäminen yleisölle määräytyy, täyttyivät. Näin ollen se katsoi, että NB:n oli suoritettava SAMI:lle korvausta, ja hylkäsi NB:n kanteen. Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Svean hovioikeus, joka toimii ylempänä patentti- ja markkinatuomioistuimena, Ruotsi) kumosi muutoksenhaussa edellä mainitun tuomion. SAMI on valittanut tästä tuomiosta Högsta domstoleniin.
- 18 Tässä tilanteessa Högsta domstolen on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Merkitseekö sellaisten autojen antaminen vuokralle, joissa on vakiovarusteena radiovastaanotin, että autojen vuokralleantaja on käyttäjä, joka toteuttaa direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2006/115 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla yleisölle välittämisen?

2) Mikä merkitys – jos mikään – on autonvuokraustoiminnan laajuudella ja vuokra-ajalla?”

Pyyntö asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamisesta uudelleen

- 19 Stim ja SAMI ovat julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen esittämisen jälkeen vaatineet unionin tuomioistuimen kirjaamoon 6.2.2020 toimittamallaan kirjelmällä, että asian käsittelyn suullinen vaihe aloitettaisiin uudelleen.

- 20 Vaatimuksensa tueksi ne väittävät, että – kuten julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 39, 52 ja 53 kohdasta ilmenee – tietyt seikat, jotka liittyvät lähinnä yksityisen ja julkisen tilan väliseen eroon sen määrittämiseksi, onko kyseessä yleisölle välittäminen, on voitu ymmärtää väärin. Tämän johdosta on mahdollista, ettei unionin tuomioistuimella ole riittävästi tietoa tästä.
- 21 On palautettava mieleen, että SEUT 252 artiklan toisen kohdan mukaan julkisasiamiehen tehtävänä on täysin puolueettomana ja riippumattomana esittää julkisessa istunnossa perustellut ratkaisuehdotukset asioissa, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön mukaan vaativat hänen myötävaikutustaan. Julkisasiamiehen ratkaisuehdotus tai perustelut, joiden päätteeksi hän päätyy siihen, eivät sido unionin tuomioistuinta (tuomio 30.1.2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 22 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että unionin tuomioistuin voi omasta aloitteestaan tai julkisasiamiehen ehdotuksesta tai myös asianosaisten pyynnöstä määrätä työjärjestyksensä 83 artiklan mukaisesti suullisen käsittelyn aloitettavaksi uudelleen, jos se katsoo, että sillä ei ole riittävästi tietoa asiasta tai että asia olisi ratkaistava sellaisella perusteella, josta asianosaisilla ei ole ollut tilaisuutta lausua. Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä ja työjärjestyksessä ei sen sijaan määrätä asianosaisten mahdollisuudesta esittää huomautuksia vastaukseksi julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen (tuomio 30.1.2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 23 Nyt käsiteltävässä asiassa Stimin ja SAMI:n esittämällä asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskevalla pyynnöllä pyritään siihen, että ne voisivat vastata julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksessaan esittämiin toteamuksiin.
- 24 Unionin tuomioistuin katsoo lisäksi julkisasiamiestä kuultuaan, että sillä on tiedossaan kaikki seikat, jotka ovat tarpeen ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen kysymyksiin vastaamiseksi, ja että asianosaiset ovat voineet lausua kaikista niistä seikoista, jotka ovat merkityksellisiä käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi.
- 25 Näissä olosuhteissa asian käsittelyn suullista vaihetta ei ole määrättävä aloitettavaksi uudelleen.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii ensimmäisellä kysymyksellään selvittämään, onko direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa ja direktiivin 2006/115 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että radiovastaanottimella varustettujen autojen vuokraaminen muodostaa kyseisissä säännöksissä tarkoitettua yleisölle välittämistä.
- 27 Tämä kysymys on esitetty asioissa, jotka koskevat yhtäältä sitä, ovatko radiovastaanottimilla varustettuja autoja vuokraavat yhtiöt välittäneet luvattomasti yleisölle musiikkiteoksia direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja toisaalta esittävien taiteilijoiden lähioikeuksien yhteisvalvontajärjestön mahdollisuutta vaatia näiltä yhtiöiltä kohtuullista korvausta silloin, kun näiden autojen vuokraaminen johtaa direktiivin 2006/115 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yleisölle välittämiseen.
- 28 On muistutettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on niin, että koska unionin lainsäätäjällä ei ole ilmaissut tahtovansa muuta, molemmissa edellä mainituissa säännöksissä tarkoitettua yleisölle välittämistä on tulkittava siten, että niillä on sama merkitys (ks. vastaavasti tuomio

- 15.3.2012, Phonographic Performance (Ireland), C-162/10, EU:C:2012:141, 49 ja 50 kohta ja tuomio 16.2.2017, Verwertungsgesellschaft Rundfunk, C-641/15, EU:C:2017:131, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 29 Kyseistä ilmaisua on lisäksi tulkittava kansainvälisen oikeuden teksteihin sisältyvien vastaavien käsitteiden avulla ja siten, että ne pysyvät yhteensoveltuvina viimeksi mainittujen kanssa, ja tällöin on otettava huomioon myös se asiayhteys, jossa nämä käsitteet esiintyvät, ja immateriaalioikeuksien alaa koskevilla merkityksellisillä sopimusmääräyksillä tavoiteltu päämäärä (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2011, Football Association Premier League ym., C-403/08 ja C-429/08, EU:C:2011:631, 189 kohta ja tuomio 15.3.2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, 51–56 kohta).
- 30 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yleisölle välittämisen käsitteessä yhdistyy kaksi kumulatiivista tekijää, eli teoksen ”välittäminen” ja teoksen välittäminen ”yleisölle” (tuomio 16.3.2017, AKM, C-138/16, EU:C:2017:218, 22 kohta; tuomio 7.8.2018, Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 19.12.2019, Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 Sen määrittämiseksi, onko radiovastaanottimilla varustettujen autojen vuokrausta pidettävä direktiiveissä 2001/29 ja 2006/115 tarkoitettuna välittämisenä, on suoritettava yksilöllinen arviointi useiden toisiaan täydentävien, epäitsenäisten ja keskenään riippuvaisten arviointiperusteiden suhteen. Näitä arviointiperusteita on lisäksi sovellettava sekä erikseen että yhdessä toistensa kanssa, koska niiden intensiteetti voi erilaisissa todellisissa tilanteissa olla hyvin vaihteleva (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 32 Unionin tuomioistuin on toistuvasti korostanut näistä arviointiperusteista käyttäjän keskeistä roolia ja sen toimen tarkoituksellisuutta. Kyseinen käyttäjä näet toteuttaa välittämistoimen, kun se täysin tietoisena menettelynsä seurauksista tarjoaa asiakkailleen pääsyn suojattuun teokseen, erityisesti silloin, kun ilman tätä välittämistoimea kyseiset asiakkaat eivät lähtökohtaisesti voisi vastaanottaa tai heidän olisi vaikeaa vastaanottaa levitettyä teosta (ks. mm. tuomio 15.3.2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 15.3.2012, Phonographic Performance (Ireland), C-162/10, EU:C:2012:141, 31 kohta ja tuomio 14.6.2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 33 Direktiivin 2001/29 27 perustelukappaleesta, jossa toistetaan olennaisilta osin tekijänoikeussopimuksen 8 artiklaa koskeva julkilausuma, ilmenee, että ”pelkkä aineiston välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden tarjoaminen ei ole tässä direktiivissä tarkoitettua välittämistä”.
- 34 Sama pätee tilanteessa, jossa tarjotaan vuokra-autoon sisäänrakennettu radiovastaanotin, jolla voidaan vastaanottaa ilman minkäänlaista vuokrausyhtiön lisätoimea maanpäällisiä radiolähettyksiä alueella, jolla auto sijaitsee, kuten myös julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksensa 32 kohdassa esittämän toteutuksen asiasisällöstä ilmenee.
- 35 Edellisessä kohdassa tarkoitettun kaltainen tarjoaminen eroaa välitystoimista, joilla palveluiden tarjoajat tietoisesti välittävät asiakkailleen suojattuja teoksia lähettämällä lähetyssignaalin tiloihinsa sijoitettujen vastaanottimien avulla (tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 47 ja 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Näin ollen on todettava, että saattaessaan radiovastaanottimilla varustettuja autoja yleisön saataviin autonvuokrausyhtiöt eivät toteuta suojattujen teosten välittämistä yleisölle.
- 37 Tätä tulkintaa ei voida kyseenalaistaa väitteellä, jonka mukaan autovuokraamot saattavat asiakkaidensa saataviin tiloja, joita Stim ja SAMI luonnehtivat ”julkisiksi”, toisin sanoen vuokra-autojen sisätiloja, joissa suojattua aineistoa voidaan kuunnella ajoneuvoihin asennetuista radiovastaanottimista. Tällaisen tilan tarjoaminen, kuten itse radiovastaanottimienkaan tarjoaminen, ei nimittäin ole välittämistoimi.

Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että sillä, onko välittämispaiikka yksityinen vai julkinen, ei ole merkitystä (ks. vastaavasti tuomio 7.12.2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, 50 kohta).

- 38 Näin ollen ei ole tarpeen tutkia, onko tällaista saataviin saattamista pidettävä välittämisenä ”yleisölle”.
- 39 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa ja direktiivin 2006/115 8 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että radiovastaanottimella varustettujen autojen vuokraaminen ei muodosta kyseisissä säännöksissä tarkoitettua yleisölle välittämistä.

Toinen kysymys

- 40 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohtaa ja vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY 8 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että radiovastaanottimella varustettujen autojen vuokraaminen ei muodosta kyseisissä säännöksissä tarkoitettua yleisölle välittämistä.

Allekirjoitukset